

(สำเนา)
เลขรับ ๔๕/๒๕๖๗ วันที่ ๖ มี.ค. ๒๕๖๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ผู้เสนอ

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

(ลงชื่อ) กุลวลี นพอมรบดี ผู้เสนอ (ลงชื่อ) กานสินี โอภาสสร้างสรรค์ ผู้เสนอ

(นางสาวกุลวลี นพอมรบดี)

(นางสาวกานสินี โอภาสสร้างสรรค์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

(ลงชื่อ) สันต์ แซ่ตั้ง ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุขชาติ ชมกลิ่น ผู้เสนอ

(นายสันต์ แซ่ตั้ง)

(นายสุขชาติ ชมกลิ่น)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ทองเหลา ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ชัชณพพงศ์ ตั้งเมธากุล ผู้เสนอ

(นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา)

(นายชัชณพพงศ์ ตั้งเมธากุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พิมพ์ดา ตันจรรักษ์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) รัฐ คลังแสง ผู้เสนอ

(นางสาวพิมพ์ดา ตันจรรักษ์)

(นายรัฐ คลังแสง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) รชตะ ด้านกุล (นายรชตะ ด้านกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รังสรรค์ มณีรัตน์ (นายรังสรรค์ มณีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กมนทรศน์ กิตติสุนทรสกุล (นางสาวกมนทรศน์ กิตติสุนทรสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ญาณินาถ เข็มนาถ (นางญาณินาถ เข็มนาถ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชุศักดิ์ แม้นทิม (นายชูศักดิ์ แม้นทิม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมเจตน์ แสงเจริญรัตน์ (นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ขวาล พลเมืองดี (นายขวาล พลเมืองดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เพชรภูมิ อารมณ์รัตน์ (นายเพชรภูมิ อารมณ์รัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พันโท สินธพ แก้วพิจิตร (สินธพ แก้วพิจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมเกียรติ ตันดิลกตระกูล (นายสมเกียรติ ตันดิลกตระกูล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นพดล มาตรฐาน (นายนพดล มาตรฐาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	ผู้เสนอ		

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

นางมณิศรา เทพหัสดิน ณ อยุธยา/เจ้าของเรื่อง
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒
นางสาววิญญลักษณ์ พิมพ์ธัญมงคล/พิมพ์
นางภัทรพร กล่อมเสนาะ/ทาน
นางสาวดวงใจ นิไชโยค/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะรวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ (ร่างมาตรา ๓)

๒. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังนี้

๒.๑ กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้มีหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทที่ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๕)

๔. กรณีที่โรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิด อันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงาน สั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓ รวมทั้งสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓ (ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดให้เพิ่มความรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้ประกอบกิจการโรงงานและต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำไปในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหาย ดังนี้

๕.๑ บทบัญญัติหมวดนี้ไม่ลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๗)

๕.๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้น (ร่างมาตรา ๗)

๕.๓ โรงงานที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหาย ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๗)

๕.๔ กรณีโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือหรือดำเนินการใดเพื่อขจัดความเสียหายให้คืนสู่สภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๗)

๖. กำหนดโทษกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ และกำหนดให้โรงงานที่มีการฝ่าฝืนโดยกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐ เท่าของค่าสินไหมทดแทน (ร่างมาตรา ๘)

เหตุผล

โดยที่ภายหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่ายังคงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการควบคุมการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีความเสี่ยงและมีความเป็นอันตรายโดยสภาพของการประกอบกิจการนั้น รวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจในการกำกับดูแลเอกชนที่เป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม ข้อจำกัดของหน่วยงานเฉพาะที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักประกันในการนำมาเยียวยาและฟื้นฟูความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดเกี่ยวกับบทกำหนดโทษทางอาญาในการลงโทษผู้กระทำผิด ดังนั้น สมควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดจำคุกของโรงงาน การกำหนดความรับผิดทางแพ่ง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดอำนาจในการกำกับดูแลในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม การกำหนดให้มีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่เหมาะสม การกำหนดให้ต้องจัดทำประกันภัย รวมทั้งการเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรงงาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองและบรรเทาความเสียหายของผู้ซึ่งอาจได้รับความเสียหายจากการประกอบกิจการโรงงานที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม และป้องปรามการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗/๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) (๗/๒) และ (๗/๓) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๗/๑) กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลที่เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติ เพื่อให้โรงงานดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๗/๒) กำหนดให้มีหน่วยงานเฉพาะภายในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๗/๓) กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทตามมาตรา ๗ ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัย เพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ห้องที่ใดห้องที่หนึ่ง เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานใดจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๓๗ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานใดอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานได้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายสั่งให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานหยุดประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง แต่ไม่ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓ และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงาน และให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ความรับผิดชอบทางแพ่ง มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ และมาตรา ๔๔/๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“หมวด ๒/๑

ความรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๔๔/๑ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๔/๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดในการควบคุมของผู้ประกอบกิจการโรงงาน ได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำการเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา ๔๔/๓ โรงงานที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ นั้น ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๔๔/๔ ในกรณีที่โรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มีเจ้าของหรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๕) หรือ (๘) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หากผู้ประกอบกิจการโรงงานมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง โดยเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ประชาชน หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐ เท่าของค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ประกอบกิจการ เป็นต้น”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่...)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ภายหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่ายังคงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการควบคุมการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีความเสี่ยง และมีความเป็นอันตรายโดยสภาพของการประกอบกิจการนั้น รวมทั้ง ข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจในการกำกับดูแลเอกชนที่เป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม ข้อจำกัดของหน่วยงานเฉพาะที่ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักประกันในการนำมาเยียวยาและฟื้นฟูความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดเกี่ยวกับบทกำหนดโทษในการลงโทษผู้กระทำความผิด ดังนั้น สมควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดจำพวกของโรงงาน การกำหนดความรับผิดทางแพ่ง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดอำนาจในการกำกับดูแลในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม การกำหนดให้มีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่เหมาะสม การกำหนดให้ต้องจัดทำประกันภัย รวมทั้งการเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์ สาธารณะ รวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังนี้

๒.๒.๑ กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒.๒ กำหนดให้มีหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒.๓ กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทที่ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ห้องที่ใดห้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมโดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใดๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กรณีที่โรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงาน สั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓ รวมทั้งสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้เพิ่มความรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้ประกอบกิจการโรงงานและต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำไปในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหายดังนี้

๒.๕.๑ บทบัญญัติหมวดนี้ไม่ลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕.๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดกระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้น (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕.๓ โรงงานที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหาย ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อกิจการนั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕.๔ กรณีโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือหรือดำเนินการใดเพื่อขจัดความเสียหายให้คืนสู่สภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดโทษกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรี ที่ออกตามกฎกระทรวง ตามมาตรา ๘ และกำหนดให้โรงงานที่มีการฝ่าฝืนโดยกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกิน ๑๐ เท่าของค่าสินไหมทดแทน (ร่างมาตรา ๘)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายอัครเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-3
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-2
2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย	2-3
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-10
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-10
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-11
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-13
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-3
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-3
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-3
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-5
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-5
9. บทกำหนดโทษ	3-5
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

โดยที่ภายหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 พบว่ายังคงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการควบคุมการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีความเสี่ยงและมีความเป็นอันตรายโดยสภาพของการประกอบกิจการนั้น รวมทั้ง ข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจในการกำกับดูแลเอกชนที่เป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม ข้อจำกัดของหน่วยงานเฉพาะที่ความรู้ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักประกันในการนำมาเยียวยาและฟื้นฟูความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดเกี่ยวกับบทกำหนดทางอาญาในการลงโทษผู้กระทำความผิด ดังนั้น สมควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดจำพวกของโรงงาน การกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดอำนาจในการกำกับดูแลในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม การกำหนดให้มีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่เหมาะสม การกำหนดให้ต้องจัดทำประกันภัย รวมทั้งการเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นฯ ได้จัดกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมกับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เสนอร่างกฎหมาย โดยจัดทำคลิปวิดีโอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเชิญ ชวนประชาชนมาร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่านทาง you tube และ TikTok ด้านการสร้างการมีส่วนร่วม ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนสำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับ ฟังความคิดเห็นฯ สร้างการมีส่วนร่วม 2 ระดับ คือ ระดับการให้ข้อมูลและระดับเปิดให้มีการร่วม แสดงความคิดเห็น โดยจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผ่านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศของรัฐสภา และส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรงและมีระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2567 ถึงวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 รวม 30 วัน

ทั้งนี้ ผลการรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีแนวโน้มไปในทางเห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว

ส่วนการวิเคราะห์ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ได้ และความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง เนื่องจากร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นรายละเอียดในการดำเนินงานไว้ เพียงแต่กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อให้ฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการออกกฎหมายลำดับรองที่เป็นส่วนหนึ่งของรายละเอียดจะต้องอยู่ภายใต้กรอบหน้าที่และอำนาจของพระราชบัญญัติ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการอำนาจที่มีขอบด้วยกฎหมาย

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์ สาธารณะรวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ 3 (ร่างมาตรา 3)

2. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องนี้

2.1 กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.2 กำหนดให้มีหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา 4)

2.3 กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทที่ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา 4)

3. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา 5)

4. กรณีที่โรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิด อันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงาน สั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 รวมทั้งสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับ

แจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 (ร่างมาตรา 6)

5. กำหนดให้เพิ่มความรับผิดทางแพ่งกับผู้ประกอบกิจการโรงงานและต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ถูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำไปในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหาย ดังนี้

5.1 บทบัญญัติหมวดนี้ไม่ลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา 7)

5.2 ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ถูกจ้างหรือบุคคลใดกระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้น (ร่างมาตรา 7)

5.3 โรงงานที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหาย ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา 7)

5.4 กรณีโรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือหรือดำเนินการใดเพื่อขจัดความเสียหายให้คืนสู่สภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา 7)

6. กำหนดโทษกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎหมายตามมาตรา 8 และกำหนดให้โรงงานที่มีการฝ่าฝืนโดยกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทน (ร่างมาตรา 8)

2.2 เหตุผล

โดยที่ภายหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 พบว่าคงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการควบคุมการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีความเสี่ยงและมีความเป็นอันตรายโดยสภาพของการประกอบกิจการนั้น รวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจในการกำกับดูแลเอกชนที่เป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม ข้อจำกัดของหน่วยงานเฉพาะที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักประกันในการนำมาเยียวยาและฟื้นฟูความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดเกี่ยวกับบทกำหนดโทษทางอาญาในการลงโทษผู้กระทำผิด ดังนั้น สมควรต้อง

แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดจำพวกของโรงงาน การกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดอำนาจในการกำกับดูแลในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม การกำหนดให้มีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่เหมาะสม การกำหนดให้ต้องจัดทำประกันภัย รวมทั้งการเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ได้กำหนดประเภทของโรงงานไว้ 3 ประเภท ได้แก่ โรงงานจำพวกที่ 1 คือ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการโรงงาน

โรงงานจำพวกที่ 2 คือ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

โรงงานจำพวกที่ 3 คือ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งโรงงานจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ฉบับนี้ มีประเด็นสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อโรงงานทั้งสามประเภท ดังต่อไปนี้

1) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะรวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นโรงงานจำพวกที่ 3 (ร่างมาตรา 3)

2) กำหนดให้มีการควบคุมการประกอบกิจการโรงงาน โดยให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1) กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา 4)

2.2) กำหนดให้มีหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา 4)

2.3) กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทที่ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา 4)

2.4) กำหนดให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมโดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา 5)

3) กรณีที่โรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงานจำพวกที่ 3 รวมทั้งสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 (ร่างมาตรา 6)

4) กำหนดให้เพิ่มหมวด 2/1 เกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง ซึ่งมีสาระสำคัญ (ร่างมาตรา 7) ดังนี้

4.1) ผู้ประกอบกิจการโรงงานและต้องร่วมรับผิดในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำให้ในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหาย โดยที่บทบัญญัติหมวดนี้ไม่ลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายอื่น

4.2) ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องร่วมรับผิดในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดกระทำให้ในการทำงานให้แก่ตน แต่มีสิทธิไล่เบี่ยงจากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้น และโรงงานที่เป็นต้นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหาย ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม

4.3) กรณีความเสียหายเกิดต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือหรือดำเนินการใดเพื่อขจัดความเสียหายให้คืนสู่สภาพเดิมหรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้

5) กำหนดให้มีการชดเชยค่าสินไหมในเชิงลงโทษ กับโรงงานที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทน (ร่างมาตรา 8)

ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น 7/1 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 <u>“มาตรา 7/1 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ 3 ตามพระราชบัญญัตินี้”</u>
มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้ (1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงาน ลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน (2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน (3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน (4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามกรรมวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน	มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7/1) (7/2) และ (7/3) ของมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (6) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย (7) กำหนดข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ (8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้นโรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่	“(7/1) กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลที่เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติเพื่อให้โรงงานดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม” “(7/2) กำหนดให้มีหน่วยงานเฉพาะภายในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม “(7/3) กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทตามมาตรา ๗ ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัย เพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน”

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ถ้าผู้ประกอบการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่กำหนด ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงานได้ และในกรณีที่เป็นโรงงานจำพวกที่ 3 ให้คำสั่งปิดโรงงานดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย	<u>กำหนดให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด</u> ถ้าผู้ประกอบการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามวรรคสอง ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงานได้และในกรณีที่<u>ให้เข็นโรงงานสีฟอสที่ 3 ให้คำสั่งปิดโรงงานตั้งที่สวสีตสเข็นที่ตขนไซฮนุชุตด้ย</u> ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3”
	มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1 ความรับผิดชอบทางแพ่ง มาตรา 44/1 มาตรา 44/2 มาตรา 44/3 และมาตรา 44/4 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 “หมวด 2/1 ความรับผิดชอบทางแพ่ง <u>มาตรา 44/1 บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น</u> <u>มาตรา 44/2 ผู้ประกอบการโรงงานต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดในการควบคุมของผู้ประกอบการโรงงานได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำการเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม</u>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น</u> <u>มาตรา 44/3 โรงงานที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ นั้น ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือไม่ก็ตาม</u> <u>มาตรา 44/4 ในกรณีที่โรงงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิม หรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหาย ต่อ ทรัพย์สิน ไม่มี เจ้าของ หรือ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อ ทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้”</u>
มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (8) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือ (4) (5) หรือ (8) ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท <u>ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (5) หรือ (8) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวาง</u>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u> หากผู้ประกอบการโรงงานมีการฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง โดยเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการโรงงานได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ประกอบการ เป็นต้น”

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1.1 กระทรวงอุตสาหกรรม

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

2.1 กรมโรงงานอุตสาหกรรม

2.2 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

2.3 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

2.4 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.5 โรงงานภาคเอกชนที่ขออนุญาตประกอบกิจการ

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

3.1 ประชาชน

4. ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ 3

2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากล เพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้ง กำหนดให้โรงงานบางชนิดหรือประเภทต้องทำประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบการโรงงาน และให้อำนาจปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมสั่งให้ผู้ประกอบการโรงงานหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงานจำพวกที่ 3 รวมถึงสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 หากปรากฏว่าโรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในหรือใกล้เคียงกับโรงงาน

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้เพิ่มความรับผิดชอบแก่ผู้ประกอบการกิจการโรงงาน โดยต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำให้ไปในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหาย รวมถึงกำหนดให้มีบทบัญญัติขจัดใช้ค่าสินไหมทดแทนในเชิงลงโทษโดยจ่ายเป็นค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทนกับโรงงานที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรี กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

5. ปัจจุบันการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ท่านคิดว่ามี ปัญหาหรือไม่อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน ฉบับนี้จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

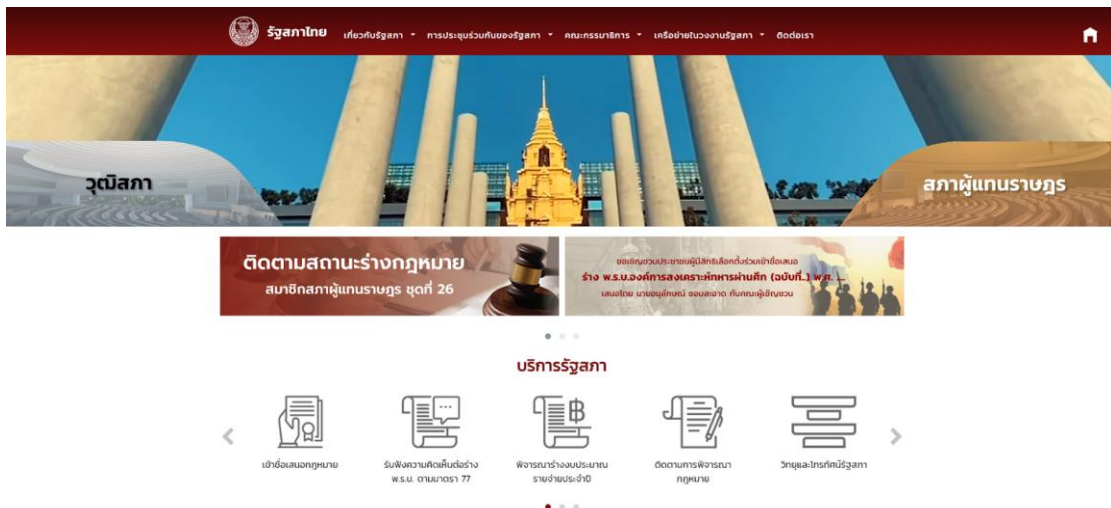
6. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วัน ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2567 ถึงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ขยายระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นออกไปอีก 15 วันตั้งแต่วันที่ 9 – 23 พฤษภาคม 2567

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2567 ถึงวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 รวมระยะเวลา 30 วัน

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา สมัครเป็นผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมาย ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2567 ถึงวันที่ 10 พฤษภาคม 2567

สถานะ: เปิดรับฟังความคิดเห็น 874 2 คน 100% 0%

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างการเงิน

เสนอโดย นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

1. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
2. อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
3. อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
4. อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
5. ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

-ไม่มี-

6.สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน 2 ราย

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ได้มีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีหนังสือตอบกลับมา จำนวน 2 หน่วยงาน

ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

1. เพศ

ชาย จำนวน 1 คน (50%)

หญิง จำนวน 1 คน (50%)

2. อายุ (ปี)

20 หรือต่ำกว่า จำนวน 1 คน (50%)

51 - 60 จำนวน 1 คน (50%)

3. ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 1 คน (50%)

ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (50%)

4. อาชีพ

ข้าราชการบำนาญ จำนวน 1 คน (50%)

นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1 คน (50%)

5. ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ประชาชน จำนวน 2 คน (100%)

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2. อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

3. อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

4. อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

5. ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สิน ประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นโรงงานจำพวกที่ 3

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เนื่องจากการประกอบกิจการโรงงานบางประเภท อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน แม้ว่าการประกอบกิจการประเภทนั้น จะประกอบกิจการโรงงานโดยมีกำลังเครื่องจักรไม่ถึง 50 แรงม้า หรือคนงานไม่ถึง 50 คน แต่การประกอบกิจการโรงงานนั้นเป็นประเภทกิจการที่ส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมกำกับดูแลเป็นพิเศษ จึงควรที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้ง กำหนดให้โรงงานบางชนิดหรือประเภทต้องทำประกันภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ในประเด็นดังต่อไปนี้ 1. ในการกำหนดให้โรงงานมีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลที่จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ชุมชนรอบข้างว่าโรงงานที่ได้รับ	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
อนุญาตให้ประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐมีมาตรฐานด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม 2. เห็นด้วยที่จะมีหน่วยงานตรวจสอบภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม 3. การประกอบกิจการโรงงานอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนชุมชน ส่วนรวม ใกล้เคียงโรงงาน จึงเห็นด้วยที่จะกำหนดให้โรงงานบางประเภทต้องทำประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและสิทธิใด ๆ เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน และให้อำนาจปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและปรับปรุงแก้ไขโรงงานจำพวกที่ 3 รวมถึงสั่งปิดโรงงานและให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 หากปรากฏว่าโรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการประกอบกิจการของโรงงานจะก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในหรือใกล้เคียงกับโรงงาน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ในการกำหนดให้มีผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมโดยให้มีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	ในการแก้ไขมาตรา ๓๐ เดิม ซึ่งยกเลิกระวรรคสองและวรรคสามเดิม โดยเห็นควรจะต้องคงบทกฎหมายตามวรรคสอง และวรรคสามไว้ดังเดิมเนื่องจากควรเป็นไปตามหลักการเดิมโดยเป็นการให้สิทธิแก่ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 12 และผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 11 (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไรในการกำหนดให้เพิ่มความรับผิดชอบแก่ผู้ประกอบการโรงงาน โดยต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างหรือบุคคลใดได้กระทำให้ในการทำงานและให้โรงงานรับผิดชอบต่อความเสียหาย รวมถึงกำหนดให้มีบทบัญญัติชัดเจนใช้ค่าสินไหมทดแทนในเชิงลงโทษโดยจ่ายเป็นค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทน กับโรงงานที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศของรัฐมนตรี กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ในการกำหนดความรับผิดชอบแก่ผู้ประกอบการโรงงานหากมีการกระทำละเมิดของโรงงาน ซึ่งไม่จำเป็นต้องกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายจ้างในผลแห่งละเมิดที่ลูกจ้างได้กระทำอีกโดยหากเป็นความรับผิดชอบของลูกจ้างและนายจ้างต้องรับผิดชอบควรไปดำเนินการตามกฎหมายทางแพ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ควรมุ่งเน้นความรับผิดชอบของผู้ประกอบการโรงงานเป็นหลักในทุกกรณีที่เกิดในการประกอบกิจการโรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	

5. ปัจจุบันการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ท่านคิดว่ามีปัญหาหรือไม่อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน ฉบับนี้จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร

ปัจจุบันการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ยังมีปัญหาในบางประการ เช่น การเข้าไปกำกับดูแลโรงงานบางประเภทที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายแต่การประกอบกิจการไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ปัญหาของความรับผิดชอบของเจ้าของเขตประกอบการอุตสาหกรรม การเยียวยาความเสียหายจากผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงาน การสั่งการให้โรงงานที่ถูกสั่งปิดโรงงานแล้วดำเนินการแก้ปัญหาจากการประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)

6. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

(1) ในการปรับแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 วรรคสอง กรณีหากผู้ประกอบการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยให้มีการสั่งพักใช้ใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 และสั่งพักใบอนุญาต สำหรับโรงงานที่ 3 และให้ปรับปรุงแก้ไขประกอบกิจการโรงงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นการให้โอกาสให้โรงงานได้ปรับปรุงแก้ไข ก่อนการจะนำไปสู่การสั่งปิดโรงงาน

สำหรับกรณีการปรับแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 วรรคสาม ซึ่งมีผลเป็นการเพิกถอนใบรับแจ้งสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับโรงงานจำพวกที่ 3 โดยควรเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบการโรงงานแม้มีคำสั่งปิดโรงงานแล้ว แต่ยังคงให้ผู้ประกอบการโรงงานมีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบการโรงงานจนกว่าจะดำเนินการกรณีแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยให้ถูกต้อง

กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย และอยู่ในระหว่างการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ด้วยเช่นเดียวกัน **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**

(2) ได้พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในประเด็นที่ได้เสนอมานี้ เนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้การประกอบกิจการโรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายลำดับรอง เพื่อรองรับพระราชบัญญัติฉบับปรับปรุงควรพิจารณาอย่างรอบคอบและรัดกุม ตลอดจนติดตามประเมินผลต่อไป **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

(3) ควรกำหนดรูปแบบในการออกกฎกระทรวงจากรัฐมนตรีเป็นรูปแบบของคณะกรรมการในการใช้อำนาจออกกฎหมายลำดับรอง **(เว็บไซต์)**

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมาสภาพปัญหาความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

โดยที่ภายหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 พบว่ายังคงมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการควบคุมการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีความเสี่ยงและมีความเป็นอันตรายโดยสภาพของการประกอบกิจการนั้น รวมทั้ง ข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจในการกำกับดูแลเอกชนที่เป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม ข้อจำกัดของหน่วยงานเฉพาะที่ความรู้ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักประกันในการนำมาเยียวยาและฟื้นฟูความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดเกี่ยวกับบทกำหนดโทษทางอาญาในการลงโทษผู้กระทำผิด ดังนั้น สมควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดจำพวกของโรงงาน การกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกำหนดอำนาจในการกำกับดูแลในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรม การกำหนดให้มีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองที่เหมาะสม การกำหนดให้ต้องจัดทำประกันภัย รวมทั้งการเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทางอาญาให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 26 การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

มาตรา 29 บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการหลบหนี

ในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองมิได้

มาตรา 37 บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรม ภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของ ตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับ ความเสียหายจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะผลกระทบต่อผู้ถูกเวนคืน รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ถูกเวนคืนอาจได้รับจากการเวนคืนนั้น

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการที่บัญญัติไว้ในวรรคสาม เว้นแต่เป็นการเวนคืนเพื่อนำอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนไปชดเชยให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้ประโยชน์เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือมีอสังหาริมทรัพย์เหลือจากการใช้ประโยชน์ และเจ้าของเดิมหรือทายาทประสงค์จะได้คืน ให้คืนแก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

ระยะเวลาการขอคืนและการคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนที่มีได้ใช้ประโยชน์ หรือที่เหลือจากการใช้ประโยชน์ให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดเชยไป ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การตรากฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยระบุเจาะจงอสังหาริมทรัพย์หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามความจำเป็น มิให้ถือว่าเป็นการขัดต่อมาตรา 26 วรรคสอง

มาตรา 40 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

การประกอบกิจการของโรงงานอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนชุมชน ส่วนรวม ใกล้เคียงโรงงาน ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มีโรงงานบางประเภทต้องจัดทำประกันภัยเพื่อคุ้มครองประชาชนที่อาจได้รับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน อีกทั้ง ผู้ประกอบกิจการโรงงานจะต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหาย หากว่าผู้ประกอบกิจการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- 4.1 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 4.2 พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 4.3 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

เป็นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจโรงงานภายในพื้นที่ชุมชนนั้น ๆ ให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืนมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานสากล เมื่อโรงงานในพื้นที่ต่าง ๆ มีมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับไม่ว่าจะเป็นมาตรฐาน ISO HACCP GMP สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ออกมาจากโรงงานในพื้นที่ชุมชนนั้น ๆ ย่อมได้รับการยอมรับทำให้มีความน่าเชื่อถือในสินค้า และจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะสามารถสร้างรายได้ให้เข้ามาในประเทศมากขึ้น เนื่องจากผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ผลิตออกมามีมาตรฐานคุณภาพที่ได้รับการยอมรับ

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

ปัญหาข้อร้องเรียนของประชาชนได้รับการแก้ไข และผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากโรงงานได้รับการเยียวยา เนื่องจากมีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลเพื่อให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มีการกำหนดให้มีหน่วยงานเฉพาะภายในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีภารกิจเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ ทำให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องสิ่งแวดล้อมสามารถแก้ไขปัญหาหรือวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ตามมาตรฐานสากล ดังนั้น ในช่วงแรกจึงอาจส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารราชการที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนโดยการถ่ายโอนอำนาจไปยังหน่วยงานเฉพาะดังกล่าว

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

ร่างมาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้โดยมีหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสิทธิใด เสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงาน”

ความคิดเห็นเพิ่มเติม : มาตราดังกล่าวกำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรมได้โดยกำหนดให้ผู้บริหารเขตประกอบการอุตสาหกรรมมีหน้าที่ ความรับผิดชอบ สิทธิใดๆ เสมือนผู้ประกอบกิจการโรงงาน กรณีดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายได้ หากได้มีการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าว ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณากำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรม ที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อเป็นเกณฑ์กลาง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือการใช้อำนาจนั้นเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลใด หรือตนเอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติ

มีการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายใช้ดุลพินิจในการคัดเลือก/แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือไม่

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

ร่างมาตรา 4 ของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. ได้กำหนดให้มีมาตรฐานโรงงานหรือมาตรฐานสากลที่เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติเพื่อให้โรงงานดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม กำหนดให้มีหน่วยงานเฉพาะภายในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้มีภารกิจและหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้ง กำหนดให้มีโรงงานบางชนิดหรือประเภทตาม ต้องทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันภัย เพื่อเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

บทวิเคราะห์

1. มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรองหรือไม่

มี ไม่มี

2. (ถ้ามี) มีการให้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรอง หรือไม่

มี ไม่มี

ความคิดเห็นเพิ่มเติม : ด้วยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ .) พ.ศ. มิได้กำหนดวิธีการขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นรายละเอียดในการดำเนินงานไว้ แต่ได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อให้ฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการออกกฎหมายลำดับรองที่เป็นส่วนของรายละเอียดจะต้องอยู่ภายใต้กรอบหน้าที่และอำนาจของพระราชบัญญัติ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการใช้อำนาจที่มีขอบด้วยกฎหมาย

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่

ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ
ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุปกรรม

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างมาตรา 8 ของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. ได้กำหนดให้ ให้อยกเลิก
ความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือ (4) (5) หรือ (8) ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (5) หรือ (8) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หากผู้ประกอบการโรงงานมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง โดยเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการโรงงานจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 10 เท่าของค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการโรงงานได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ประกอบการ เป็นต้น”

ในวรรคสองได้กำหนดให้กรณีตามมาตรา 8 (5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบการโรงงาน และมาตรา 8 (8) ที่กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบการโรงงาน ถือเป็นกำหนดโทษเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีเพียงโทษปรับตามที่ปรากฏในวรรคแรกเท่านั้น โดยกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เพื่อเป็นมาตรการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนและเป็นการควบคุมมาตรฐานของโรงงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร